

ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין מס' 59

- פרוטוקול מס' 16 -

חבר המתרגמים (כתי"ל בע"מ)
קלדלה: תמי כהן

תאריך: 24.9.97

ה"ת חברי מועצה:

מוטי שפון ראש העיר וויר מועצת העיר

אהרון עזרא חבר מועצת העיר

מאיר פתיחה חבר מועצת העיר

אפרים קורן חבר מועצת העיר

שלמה רוזנבוים חבר מועצת העיר

שרה רוזנברג חבר מועצת העיר

משה רום חבר מועצת העיר

משה ריינט חבר מועצת העיר

סימה שאול חבר מועצת העיר

מייכאל שMRIיהו חבר מועצת העיר

אלכס שפרינגר חבר מועצת העיר

ה"ה נCHO:

עו"ד יוספה טפיירו היועצת המשפטית

רמי הוכמן

פרופ' שמואל רוזנמן

ר. גROSSEN

צ. שפר

על סדר היום:

- א. ההחלטה - על פ' בקשה 3/1 חבר' המועצה.
- ב' על פ' סיכום בין הייעץ המשפטי של אשדר הפטים, שוד שלום זיגדר, והמועצה המשפטית לעדיה, שוד יוספה טפידו, העי' ותכבד להודיעכם וראש, כי לגבי הצעות ההתקלה הספציפיות, העופרותה לעיל, אין למועצה העדיף
אפשרות להבל החלטות אופרטיביות.
- הפועל ה יצא הכר הוא, שהדיון בהעזה יתבצע בהתאם דילרטיביזציה בלבד, וזאת להבדיל מההחלטה העשויה מהיבת ואופרטיבית, על כל מה שאשתתמע וויהי נסrah.

♦

23 ביולי 1997

הណון: בקשה לכינוס ישיבה שלא מן המניין

הן מתקבש זהה לנכס את מועצת העיר לישיבה שלא מן המניין על פ' סעיף 8 לנוספה השניה שבפרק דת' העיריות [נטוח חרש].

סדר היום: ஸבר החינוך הקשה שפקד את הפיר חולון

לנוכחות המשבר הקשה שפקד את מערכת החינוך בחולון, מחליטה המועצה כדלקמן:

הצעה החלטה:

1. ראש העירייה ואגף החינוך בעייניה יבדקו מהו הסיכון שהובילו למצב הקשה שנוצר ויביאו את ממצאיםם בפני המועצה.
2. הנורמים המוסכמים בעייניה יגבשו תוכניות דוחופות לפתרון הבעיה בשיתוף משדר החינוך והתרבות ויצינו אותן בפני המועצה.
3. ראש העירייה ידווח תקופתית למועצה העירייה אודוט והציגים שננקטים וחרצאותיהם.
- חתמו: משה רום, מיקי שמריהו, נסים אב, שמעון רינצייטר, אהרון פוזא, טרה רוזנברג, יוסף זורן, מעודה רפאל, ואח:

א. החינוך [על פי בקשה 3/3 חפרי המועצה]

מ. שwon ה"ע: על פי סעיף 35 אני מנהל את היישיבה.

מ. רום: איפה על פי 35? לא אנחנו - בדינו?

עו"ד ג. טפיירו: תסתכל אצל הי"ר בעמוד 19.

מ. רום: אבל זה לא שיך לנו, זה ניהול ישיבה רגילה.

מ. שwon ה"ע: יוספה, זו חוות הדעת שלך, אני הולך לפי חוות דעתך.

מ. רום: סליחה, אם היא תגיד שאתה יכול להסבירים, אין בעיה. לא נמהר.

עו"ד ג. טפיירו: התקנו לא מבחין בין ישיבות מועצה מן המניין ושלא מן המניין. בעצם, ראש העיר צריך להתייחס לסדר היום. סדר היום זה המשבר בחינוך והוא אמר לכם שהוא ייתן לכם לדבר.

מ. רום: לא, זה לא ככה.

מ. שwon ה"ע: יוספה, אני יכול לפתח את היישיבה?

עו"ד ג. טפיירו: אתה יכול לפתח את היישיבה.

מ. שwon ה"ע: בבקשתה. על פי חוות דעתה של היועצת המשפטית, אני פותח את היישיבה. סליחה, אני מבקש, מי שרצה לדבר, יבוא ויגיע בתורו והוא ידבר. יוספה, זו חוות דעתך, אני פותח את היישיבה.

רבותי, עם כניסתי לתפקיד מצאתי את מערכת החינוך במצב פיזי קשה, בכל מה שקשרו לתשתיות הפיזיות. אם אני אסביר את עני החרברים ואזכיר להם נשכחות. במספר בתים ספר היו צרייפים: בית ספר דינור, בית ספר שער האריות, בית ספר בן צבי, בית ספר ניב, בית ספר עמל. כל אחד ידע מה מצב השירותים שם, שירותים שהיו עדין עם החرسינה משלפני 20, 30 ו-40 שנה.

כולם הכירו את החזרות עם המרצפות של ה-40 סנטימטר, ככלנו מכירים את החזרות במרטפים וככלנו מכירים את חדרי המורים.

מצב המעבדות הישנות, היו מספר בתים ספר שהיו שם מעבדות, קומודור 64 והיו בתים ספר ללא מעבדות, כמו בית ספר הס, בית ספר אמראים, לא היו אפילו חדרי מעבדות מחשב.

עם כניסה לתפקיד, מצאתי את המערכת, שמקבלת 35 שעות שבועיות לכינונה, כאשר 31 שעות הן שעות הוראה ואנחנו ברגע שהחטיבנו את המערכת, המערכת קיבלה 41 שעות שבועיות.

כפי אמרתי, עם כניסה לתפקיד, ולאור העובדה הקשה שמצאוו את מערכת החינוך, החלטו אני וחברי להנחת העיר להצעיד את חולון אל עבר שנים האלפיים, לשקם את מערכת ולהכין תוכנית אב-סליחה, אני מבקש לצאת.

מ. רום: הוא לא מוכחה לצאת.

מ. שני ה"ע": סליחה, אני מבקש, אני מנהל את היישיבה. אני מבקש לצאת-
[---]: אני מתנצל.

מ. שני ה"ע": מותי, אתה מתנצל? אוקי, החתנשות התקבלה.

מ. רום: אל תעשו לנו מהחוק פלסטרי! צריך להזuir אדם! אי אפשר להוציא אדם-
מ. רינת: שמענו! שב בשקט.

מ. רום: זה החוק זה?!

מ. שני ה"ע": קיבלנו את החתנשות ואני מבקש מי שיפריע, רבותי, מי שיפריע יוצאה החוצה.
מ. רום: מה כתוב ב-39 (4) את יודעת?

עו"ד ג. טפיירו: כן, צריך להזuir.

מ. רום: צריך להזuir קודם.

עו"ד ג. טפיירו: בסדר, הוא מתנצל, גמרנו.

מ. רום: לא. מה הוא מוציא אותו?!

מ. שני ה"ע": היעדים שהצבנו לעצמנו-

מ. רום: מה זה? מדינה בולשביקית?

מ. שני ה"ע": סליחה, אתה מפיע. הצבנו לעצמנו מספר יעדים:

היעד הראשון - הגדלת מספר התלמידים שססיינמים ייבש שנים.

היעד השני - צמצום הנשירה בתני הספר הຕיכון.

היעד השלישי - הגדלת מספר התלמידים הלומדים בעיר חולון.

היעד הרביעי - העלאת מספר הזכאים לתעודות בגרות מלאה וחלקית.

היעד החמישי - סיווע לאוכלוסיות חלשות.

היעד השישי - מימוש פוטנציאלי אישי.

היעד השביעי - פיתוח המצוינות.

היעד השמיני - הרחבות פדגוגיות של בתיה הספר.

היעד התשיעי - טיפוח החינוך החברתי-ערבי-קהילתי.

היעד העשירי - העלאת רמתם המקצועית של עובדי ההוראה.

כדי להמחיש את ההישגים, ברצוני לפני כן לקרווא. אנחנו עשינו תוכנית אב למערכת החינוך, בוודאי יכולתם כולם לעיין בה ולראות אותה, וברשותכם אני

אקריא:

"מטרות תוכנית האב למערכת החינוך בחולון:"

תוכנית האב למערכת החינוך בחולון מיעדת לסייע ולהנחות את הגורמים

העירוניים בשלושה תחומיים:

א. **תאימות לתוכנית הפיתוח האורבני.**

ב. **קביעת המטרות הארגונית.**

ג. **קביעת המדיניות החינוכית".**

באשר לתחום של התאימות לתוכנית הפיתוח האורבני:

(1) מדבר על ניתוח המשתנים המשפיעים ולימוד ההתפתחויות האורבניות והדמוגרפיות הצפויות לטווח הבינוי והארון, והשלכותיהם על מערכת החינוך.

(2) חלוקת העיר לרובי חינוך המקיים את צורכי החינוך לכל רמת גיל ברובע, מגילאי טרום חובה ועד לחינוך העל-יסודי.

(3) חייזי צרכי מערכת החינוך הקדם-יסודי, היסודי והעל-יסודי. כל הדברים האלה יושמו.

באשר לקביעת המתכונות הארגונית, בכל מה שקשר למתכונות הארגונית, הפיכת בתיה הספר או המבנה הארגוני מא-ו' ל-ז-יב', המתכוונת זאת בוצעה במלואה.

באשר לקביעת המדיניות החינוכית, אני אקריא, ברשותכם, מה שנכתב כאן בתוכנית האב:

"משרד החינוך מעודד את מוסדות החינוך לגבש מדיניות החינוכית מוסדרת, ה"אני מאמין", כשלב בתהליכי הפיכתו של בית הספר לאוטונומי. אולם, יש לדאות את פיתוח האוטונומיה המוסדרת כחלק מתהליכי ההשתנות של מערכת החינוך העירונית..." והוא חייב להשתלב בה. "מסגרת זו, אשר תעמיד את התלמיד במרכז התהליכי החינופי, תציג את המיחוז והאופיני לכל שלב בשלבי החינוך, ולצדט את הרცף וההמשבות. דגש מיוחד יש לשיטות על מניעת נשירה והנשרה ועל טיפוח אופולסיות מיוחדות, מחוונגיות מצד אחד ומתקשים, ליקויים מיידיים או חריגים מהצד השני".

התהליך נמצא בעיצומו ומיד אמונה אחת לאחת את ההישגים:

בשנת 1993, 2,407 תלמידים סיימו יב', ובשנת 1996 2,724 תלמידים סיימו יב' שנים. לעומת זאת, גידול של 317 תלמידים שסיימם יב', ואני מדובר משנה לשנה. אני הדגשת, 93' ערב כנסטי לתפקיד. היעד הזה של צמצום הנשירה מושג. בשנת 1993, 1,962 תלמידים ניגשו לבחינות בגרות וב-1996 157, 2 תלמידים ניגשו לבחינות בגרות, גידול של 195 תלמידים שניגשו לבחינות בגרות, זה אותו יעד שהצבתי לפני המנהלים, המנהלים המסורים שלנו והמליצים, שלא נכנעו לסלקציה שהייתה בעבר והחליטו לאפשר, אפילו לחברים מביניהם, לגשת לבחינות בגרות, אפילו חלקיות.

מי היה מעלה שספיק גיש לבחינות בגרות, מי היה מעלה בדיתו שבית ספר סירקין, המכלה למינהל ניגשו תלמידים בגרות? ואני גאה במנהלים שלא נכנעו לסטטיסטיקות ולחפש את התדמית החיוונית, אלא עשו מהלך פדגוגי ממדרגה ראשונה, ועל זה אני מודעה להם.

בשנת 1993, 1,777 תלמידים היו זכאים לטיוטת בגרות מלאה. אני לא מגיש כרגע את הזכאות החלקית, כי כל אחד מאתנו יודע, שבחינה אחת או שתי בחינות לפני הצבא בסיום יב', קרוב לוודאי שאottonם תלמידים ימשיכו ויסלימו את טיוטת הבגרות שלחם אחרי הצבא, והנה, זה הרווח שלנו.

אני חוזר על המספר, ב-1993, 1,777 תלמידים היו זכאים לטיוטת בגרות מלאה, וב-1996 1,268 תלמידים היו זכאים. גידול של 91 תלמידים.

בשנת 1993 למדו מחוץ לעיר, כולל בתיהם האקסטרניטים, 1,284 תלמידים ובשנת 1996 רק 971 תלמידים חולוניים לומדים מחוץ לחולון. לעומת, ירידה של 311 תלמידים.

1996	1993	
2,724	2,407	מספר תלמידים סיימו כייתה יב'
2,157	1,962	מספר תלמידים שניגשו לבחינות בגרות
1,268	1,177	מספר תלמידים זכאים לתעודות בגרות מלאה
971	1,284	מספר תלמידים תושבי העיר שלמדו מחוץ לעיר

כל הנתונים האלה נתוני משרד החינוך והתרבות, נתונים רשמיים. ומה המשכנו לעשות? הקמנו שבעה מרכזים למידה אזוריים בעלות מסובסdet של 250 אלף ש"ח, לאפשר לאוטם תלמידים שמתוקשים לקבל שיעורי עזר במתמטיקה ואנגלית.

הקמו ביחד עם מכון שחר ומכללת טומשין הזדמנויות לבגרות, 10 כיתות לימוד עם מאות תלמידים, תלמידים שאף אחד לא נתן להם סיכוי לעبور את בחינות הבגרות, ובשתיות הנהלה, רכזי השכבות המקצועיים, התלמידים הועברו למכללת טומשין ולמכון שחר, והעלות הזאת שהעירייה החליטה לשבסד הוא 365 אלף ש"ח.

הקמו קרן לתלמידים מצטיינים, וזו השנה השנייה שאנו מחלקים מלגות לאוטם תלמיד, למעלה מ-30 תלמידים, כאשר כל מלגה היא 3,000 שקל. הקרן עומדת על 100 אלף ש"ח.

הקמו ביחד עם פרויקט פר"ח, פרויקט ייחודי במדינת ישראל של העיר חולון ומינהלת פר"ח, אשר כל סטודנט חולוני שיעשה את הפרויקט של החונכות ליד במערכת החינוך לחולון, קיבל מלגה של 1,000 שקל. וראו זה פלא, תוכן שנתיים הכפלנו את מספר הסטודנטים שעשויים את הפרויקט, והשנה חילקו עם הרבה כבוד ל-410 סטודנטים מלגה בסך 1,000 ש"ח בתוספת למילגה שהם קיבלו מפרויקט פר"ח.

אני רוצה לומר לכולם מה המשמעות של הדברים האלה. המשמעות, שככל ילך במערכת החינוך קיבל עוד 4 שעות שבועיות, והיו דברים שנגעו ללב ששמעתי, שיש ילדים שלא הילכו אפילו לסרט, והוא אדם שהיה סטודנט שחנך את הילדים האלה, מעבר לשעות שהוא נתן לו, הוא גם לוקח אותם לסרט, והוא גם לוקח אותם למוזיאונים. פרויקט שכולנו יכולים להתהדר בו.

השנה חילקו למעלה מ-300 אלף שקל לתלמידים נזקקים על פי קרייטריונים כלכליים, קרוב ל-500 ילדים לפי מצבכלכלי קיבלו מлага מהעירייה, וזה השנה השלישית ברציפות.

אני מציג את כל הפROYיקטים האלה, כדי להראות לכולם מה הייתה מדיניותה של הנהלת העיר, שחרטה על דגליה את נושא החינוך.

הרחבנו את מגוון הפעילויות והחוגים במרכז להעשרה חינוכית שמתקיים בבית ספר אילון, וعصיו אני רוצה להראות, רבותיי, את התוספת המשמעותית במדד השעות שאנחנו נותנים.

בשנת 1993 ניתנו על ידי העירייה 1,365 שעות שבועיות, ועוד כ-200 שעות בחינוך העל-יסודי. סדר גודל של אלפיים-אלפיים פלוס. ורבותיי, ראו זה פלא, בשנת 1997 נתנה העירייה 3,406 שעות שבועיות למערכת החינוך, גידול של לפחות 50% ממה שהיה ב-1993, מעבר לכל מה שמניתי כאן, וההוצאות הזאת הייתה 10,600,000 ש"ח, לעומת 3,000,000 ש"ח בשנת 1993.

תרשו לי לקרוא לכם מה כתוב ב-1993: "בפרויקט חולון 90 יושקעו השנה 71 אלף שעות שנתיות, שחן 1,365 שעות שבועיות, בעלות כספית כוללת של 3,000,000 ש"ח". אבל אמרתgi, רבותיי, 2,000 שעות מול 3,406.

בשנת 1993 ההוצאה הריאלית פר תלמיד הייתה 3,941, בשנת 1996 1996 ההוצאה הריאלית פר תלמיד 4,798, קרוב ל-25% גידול ריאלי בהוצאה פר תלמיד, וזה אומר יותר מכל לגבי אותם מליעזים על הпедוגניה, האם זה לא פדגוגיה שעוטה? אבל מיד עברו גם לנושא של הפיתוח.

1996	1993
------	------

3,406	כ-2,000	מספר שעות שבועיות שניתנו על ידי העירייה
4,798	3,941	הוצאה ריאלית פר-תלמיד

מאז כניסה לתפקיד, הושקעו במערכת החינוך בחולון כ-226 מיליון ש"ח, מתוכם 100 מיליון ש"ח על חשבונן העירייה, ועבدهם הנאמן ביחד עם מינהל החינוך, עם ראשי מינהל החינוך הקודם והנוחתי, וביחד עם מנהלי בתיה הספר, הצלחנו להביא עוד 126 מיליון ממשרד החינוך, ממפעל הפיס.

והיה כאן שמש יו"ר ועד ההורים בית ספר הרցוג, שמע את הגבי הרצוג, חencנו בית ספר הרצוג על שמו של חיים הרצוג, נשיא מדינת ישראל, שנפטר. מהו היה אמרה על מערכת החינוך במדינת ישראל? מה אמרו בניה על מערכת החינוך במדינת ישראל? לא ראו בדבר זהה במדינת ישראל, קיבל עם ועדת אמרו את זה. אין מערכת חינוך כמו חולון, הם אמרו את זה, לא כדי להרשים את ראש העיר.

אני מזמין את כולכם להסתובב במערכת החינוך ולראות ולהתגאות بما שיש, ולא להטיל רפש ולא דופי, לא במנהלים, לא במורים ולא בילדים, ואם יש בעיות נקודתיות, נתמודד איתן, לא תמיד בהצלחה, ויש בעיות עם מערכת של 60 בתיה ספר, עם 180 גני ילדים.

אם מישחו חושב לרגע ל-34 אלף תלמידים חשוב לרוגע שהכל יהיה בסדר, הכל יעבור חלק - רק מי שלא עושה, לא נתקל בעיות. מי שעושה, נתקל בעיות ונתמודד איתן, גם אם זה ייקח זמן וגם אם צריך לתת משאבים, ניתן לכך, כי זה הדגל של הנהלת העיר הנוחית.

ומה עשינו מעבר לנושא של השיפוצים בתיה הספר?

הכנסנו מעבדות מחשבים מהטבות ביותר ביו"ר במדינת ישראל, המשוכללות ביוטר. הכנסנו מעבדות מדע וטכנולוגיה. לראות ילדים בכיתה ז' מפעילים רובוט, לראות ילדים בכיתה ז' יושבים ומפעילים את הגרפיקה הממוחשבת או את המחרטה הממוחשבת. האם יש דבר כזה במדינת ישראל? מזוגנים בכל בתיה הספר, בגני הילדים, בחטיבות הביניים ובתיכונים בעוזרת ההורים.

רק להצטיידות, רبوתי, 226 מיליון ש"ח מול כמה מיליון בודדים ב-1993. אני
חוור על המספר: 226 מיליון ש"ח.

רבותי, המרפ"ד בית ספר חנkin, נחפץ למרכזו לקורסים להשתלמותם לכל
המורים במערכת החינוך, עם מיטב המומחים בכל מקצוע ומקצוע. לא חסכנו
בכסף, לא חסכנו במאמץ, לא חסכנו ביצירת התנאים הפיזיים.

אני מזמין את כולם, שוב, לבקר במערכת החינוך, להתרשם מערכות החינוך,
שאין דוגמתה במדינת ישראל. אני גאה להיות ראש עיר, שיש לאנשי חינוך כללה
ויש למורים, גננות ותלמידים, שככלנו גם בעבר התגאינו, אבל גם אנחנו יכולים
להתגאות בהם בעתיד.

לא אתן לאף פוליטיקאי, קטן כגדל, לפגוע בשמות של אנשי החינוך ולא בשמות
של הילדיים.

לפני שאתם מעלים על דל שפטיכם את הנושא, תלכו ותבקרו במערכות החינוך,
תלכו ותדברו עם המנהלים, תלכו ותדברו עם המורים, עם הייעוץ ועם
התלמידים ואחר כך תחשבו פעמי שנייה אם לזרוק את כל מה שאתם זורקים
הרפש ולפגוע מתוך גישה צינית במערכת החינוך, שאLIBA דמומה משרד
החינוך, אליבא דראשי משרד החינוך, היא הטובה ביותר היום במדינת ישראל!
תלכו לדבר איתם, תשמעו מהם.

רבותי, זה מה שהוא לי לומר. רמי הוכמן, בקשה.

מ. רום: סליחה, זה דיון של מועצת העיר.

מ. שרון הצע: מיד תקבלו. אני אמרתי, אני לא יכול לומר דבר.

מ. רום: אנחנו מכירים אותו. עזוב את הפקידים.

אני מבקש, אתה קיבל את זכות הדיבור. מיד הוא ידבר. אני ממשיך את זה.
רמי, בקשה.

ר. הוכמן: הרבה טוב לכם. אני ברשותכם רוצה להשלים את הפן הפגוגי של מערכת
החינוך בחולון, אני אעשה זאת זה בתמציתיות, אבל אני אשמה אם תהינה
שאלות הבהרה ואו נרחב נקודות שאנו בUCH שיסקרו וירתקו את הפורום.

אני רוצה להתחיל בחזון של מערכת החינוך בחוּלוֹן, וה חזון שלנו הוא טיפול במקול צורכי החינוך והתרבות של כל תושבי חולון, מהגיל הרך ועד לגיל המבוגר ביותר, ואני אחראיה זה אפרוט את זה גם לפרטות, על מנת שתראו איך הדברים באים לידי ביטוי בתוכניות האופרטיביות שלנו.

יש לנו שיש הנחות יסוד שעל פיהן המערכת שלנו עבדת:

הנחהה הראשונה אומרת, שאנו עוסקים בחינוך, מדובר בתהליכיים. אין פה קסט, אין פה "זביג וגמרנו". אתה לא שם משהו פה ותזק שנייה קצר משהו כאן. אלה הם תהליכי ארכוי טוחח, הם תהליכי שאט הפירות שלהם לא תמיד רואים ברגע נתון, ויחד עם זאת הם תהליכי הכרחיים שבלעדיהם לא מתרחש חינוך אמיתי.

הנחה יסוד שנייה היא, כשהאנחנו עוסקים בחינוך, אנחנו מדברים על השקעה ולא על הוצאה, ולכן, כשהאנחנו מדברים על אותן סכומי כסף, אנחנו לעולם לא בודקים איזה גירעון זה עשו או לא, אלא מהו הצורך האמתי במקום מסוים ואותו אנחנו באים לענות, ולא מתאימים את הסל הכספי לסל הפתרונות שהוא אנחנו נותנים במערכת.

העיקרון השלישי מדבר על שוויון ומצוינות. כמובן, יש סתירה בין הדברים, למעשה לא. במשמעות של שוויון אנחנו מתוכונים לכך, שניתן לכל ילד בעיר נקודות זיוק שווות. כמובן, ההשקה תהיה השקעה דיפרנציאלית, נקודות הזיוק של הילדים תהינה נקודות זיוק שווות.

האנחנו מדברים על מצוינות, אנחנו מדברים על מצוינות בכל הרבדים כולם, בכל עשייה שהיא, בין אם זה חינוך מיוחד, בין אם זה חינוך רגיל, בין אם זה מחוננים, בין אם זה חינוך בלתי פורמלי. מה שעושים, עושים בצורה המצוינת ביותר.

האנחנו מדברים על עבודה בצוותים בין-מקצועיים, ואחריה זה אני אולי קצת יותר אפרוט את הדברים, איך בכלל צוות חשיבה יושבים להם גם פסיכולוגים וגם יועצים, גם אנשי טיפול וגם אנשי חינוך, גם אנשי ועד הורים וגם אנשי מינהל, גם

2024 RELEASE UNDER E.O. 14176

אנחנו מדברים על מיצוי פוטנציאלי והמשמעות של ביטוי הפוטנציאל היא,SCP
ילדי גיע למיצוי שלו, ביכולות שלו, ולכן המוגרות שאנחנו בונים, ואני אחורי זה
אפרוט אותו יותר לפרטות, הן מוגרות שאמורות לענות על צרכים של כל ילך
וילך במערכת, יהא אשר יהא, יבנה מאיפה שיבוא.

ומעבר לכל, אנחנו מדברים על תוכניות בדגש של מניעה, וגם את זה אני מיד
אפרט. לא מדברים על איזה שהוא reaching out של לrox אחריו ירד שנפלט
מהמערכת, אלא בונים על תוכניות בסיס של ילדים שלא יגעו בכלל לכך, מצב
שבו הם יצטרפו להיפלט מהמערכת.

לצורך זהה עברנו מבנה ארגוני אחד למבנה ארגוני אחר. אותו מבנה ארגוני שאפיין את השלב הראשון - כלל נושאים כמו: ביוני, שיפוץ, חיים הדש שלנו על נושאים פדגוגיים, ואגב עשינו את זה ללא הוספת תקן אחד של כוח אדם למיצרך הקיימת.

שינו את הדגש בunosאים פדגוגיים. הקמנו אגף חינוך, שיש בו את כל הרכבים כולם: גיל רך, יסודי ועל-יסודי. בניל הרך אנחנו מטפלים מגיל אפס. אנחנו בין הערים הייחדות הארץ שקיבלו אישור להחיל את חוק הפיקוח מגיל שנתיים ואילך.

המעורבות החינוכית שלנו היא כבר בגנים הפרטיים ובמערכות היום, אותן מוסדות שלכורה, ואני מדגיש את המילה "לכורה", לא שייכים למרקם העירוני. אני מזכיר לכם שחוק חינוך חובה החל מגיל 5, لكن יש גני חובה מגיל 5, ואנחנו נמצאים במערכות היום ובגנים הפרטיים כבר מגיל שנה ושנתיים ואילך.

ישראלי, שמאגד בתוכו את קידום נוער, גוף שבדרך כלל נמצא בחינוך הבלתי פורמלי, ובכבר חלק מהחינוך הביניים קידום נוער נמצא בתוכם, שוב על מנת לעבוד באותו דגש מניעה, על מנת למנוע את אותה נשירה עתידית, שאחרי זה משקיעים בה אינסוף משאבים, שاز' כבר ذי מאוחר.

אנחנו מדברים על גופים תומכים, שmagבים את המערכת, כמו רוחה חינוכית או כמו גופים אחרים, שהם גופים שאין מנייח בהם מוכרים לחלק מהפורים ולכון אני לא ארכיב עליהם את הדיבור.

תחת המבנה הזה אנחנו מגיעים לפתרונות חינוכיים חדשניים במדינת ישראל. אני אציג לכם אחרי זה בתיקים שהילקנו, להסתכל לדוגמא בנסיבות הביקורים בחצי שנה האחרונות בישראל, ופתאום תבינו איך חולון הפכה להיות דגם חיקוי במדינת ישראל, פתאום תבינו למה באים אלינו מהחינוך המיוחד ואומרים: אנחנו ווצאים להקים את מרכז החינוך המיוחד בישראל בחולון. פתאום תבינו למה בא ד"ר דן שרון, שהוא מנכ"ל משרד החינוך והיום מנהל מכון ברנקו-ויס ואומר: אני רוצה להקים בחולון את המרכז שלי לטיפוח החשיבה, בואו תנו לי מבנה, אני רוצה, כי מפה יוצאת תורה. פתאום תבינו למה מפקחות הגיל הרך, שבאו הנה במה שנקרה גן פורה, היה יום הצדעה של מחוז תל-אביב לגיל הרך, ובאו לחולון לראות מה קורה, ואומרת המפקחת הממונה על כל הגיל הרך, דליה לימור, אומרת בנווכות עם רב: פעם אמרו מצינו יצא תורה, אני אומרת מחולון יוצאה תורה - בוא נטפל שגם מחולון יצא תורה.

[---]:

מסי 1 במדינת ישראל - פשוט לתukan, נותנים תנאים לא מדוקים.
רמי הוכמן: הדגשים שהצבעו לנו למערכת הם שלושה העיקריים, שסבירם כל מהות העבודה שלנו מתנהלת.

אחד מהם זה שכל תלמידי חולון ילמדו בעיר חולון.

הדגש השני נוגע לאחוריות חינוכית, והחיטוב במוקן הזה משרת היטב את המטריה, כאשר מבחיננתו כל ילד שנכנס לגן הילדים, יש לו מסלול ברור עד לקטע שבו הוא מסיים את כיתה יב', כאשר מבחיננתו אותה מסנטת של ילדים שנשרו הולכת וקטנה, ולא הולכת וקטנה על מנת ליצור ילדים סטטיסטיים שיושבים במערכת, בשביל להגד: א' ילדים גמרו את כיתה יב', אלא במטרה לתת להם מענים, והמענים שונים ומשונים, אם זה כיתות מב"ר, אם זה מסגרות תומכות.

הזכיר ראש העיר דבר שלא היה בחוון. אם בתיכון ספיק ניגשים ولو לבחינת בגרות אחת, לא צריך יותר להרחיב מה המשמעות של אחריות חינוכית ומה המשמעות של הישגים חינוכיים.

אנחנו מדברים על אוטונומיה בית ספרית. היום סיימנו השתלמויות בת יומיים לרבע מנהלי בת הספר בחוון, מדובר גם על יסודים, גם על חטיבות וגם על תיכוניים, מתוך כוונה לבנות איזה שהוא דגם חולוני, שבו אנחנו ניתן למנהלים יתר אוטונומיה, מתוך תפיסה חינוכית שאומרת, שאם למנהל יש אחריות יש לו גם סמכות, ולא שבא אחד מפה ואחד משם וכל אחד נותן הוראות, ובשורר האחוריונה מנהל צריך לתת את ההסבירים.

תħallid, שכרגע כפי שאמרתי בתחילת, יקייף כרבע מנהלי הספר. אנחנו מקווים שתזוך שנה יקייף את מרבית בת הספר בחוון.

אנחנו מדברים על השתלמויות מנהלים בקנה מידה שהעיר חוות לא ידעה, חן ליסודיים והן לתיכוניים, מערכות מגבות, כי אנחנו מאמינים שהמנהלים הם אלה שמוליכים את המערכת, ואם המנהלים יהיו מעודכנים, אם מנהלים יהיו מקצועיים, אם מנהלים יהיו בעלי חזות, המערכת תיראה בהתאם.

אנחנו מדברים על מערכת השתלמויות לאנשי חינוך. יש לנו את מכללת חנקין שאוחדה עם מכללת גאולים ועם המרפ"ד, ואני מציע לכלכם לבוא ולברkr ולראות את כמות והשתלמויות שהמערכת עוברת.

אני מציע לכלם לראות את בני הספר היסודיים וLEROT שסדר גודל של 40% מהמורים בת הספר היסודיים או סיימו תואר שני או בשלבי סיום תואר שני, חלק גדול בעידודנו. יראו את מערכת החשתלמויות שבנינו, שרך בשטח, לא תוכניות, אלא דברים שרצים הלכה למעשה, ואולי יבינו את הפואמה הпедagogית שמתරחשת בימים אלה בעיר חוות.

אנחנו מדברים על מערכת אבחונים, שאנו מבצעים בעצם ימים אלה בשכבות גיל שונות במערכת החינוך, על מנת לאתר נקודות או כיסי מצוקה ועל מנת לבנות עליהם תוכניות, לא chcota שותגעו איזה שהוא בחינת בגרות ומישחו מבחוץ

יגיד: מצבכם כזה או אחר. אלא, את אותן שעות שМОקדשת למערכת, להקדיש בכל מערכת ומערכת במקומות שבו נחוצה ההתערבות החינוכית.

אנחנו מדברים על אחראיות חינוכית, וכשדיברתי קודם על פתרונות ומוניות נשירה, אני מציע לבדוק ולראות את הנ吐נים, ולהיווכח שמה שאנשים חשובים שגורה במערכת, הוא לא מה שגורה בה.

אנחנו מדברים על מרכזי למידה, ושוב, בואו אלינו. בואו, נכבד אתכם בשמחה, וטראו את גן אושיסקין, גן ילדים בגובה העיניים מכל הארץ באים לראות אותו. בואו וטראו את הרחבות האומניות שלנו בבית ספר גאולים לשעבר. בואו וטראו את הדגמים של מוזיאון הילד, שמתחיל להיבנות ביוםים אלה. בואו תראו אתמרכז הלמידה שיקום לנו בשיתוף עם מוזיאון התפוצות ואת המרכז לטובלנות ודמוקרטיה שיקום בבית ספר בן גוריון, ותיווכחו בדגמים שלא מוכרים במערכת החינוך, לא בישראל ולא בעולם. העיר חולון מובילה בכל התחומים הללו.

נראה לי, ואני באמת יכול להיות אובייקטיבי, כמי שלמעלה מ-20 שנה מוביל מערכות חינוך, הן בתחום כתיבת תוכניות לימוד, הן בתחום של פיתוח תוכניות לימוד והן בתחום של הולכת מערכות חינוך, שהעיר חולון יכולה להתברך במערכת החינוך שלה, ואני מזמין שוב את כולכם, בואו תבקרו, תתרשםו, ואני בטוח שדעתכם תהיה שונה. תודה.

מ. שעון והע' : מאחר וישנם גם המפקחים, אני לא יכול לכך לדבר ואחרי זה נשמע את המפקחים. בבקשתם.

מ. רום : עם כל הכבוד, לא תמיד אני מסתכל על השעון, אבל החלטתי הפעם, וגם ביקשתי מחברי יותר מפעם אחת להקשיב קשב רב, לא רק כתוצאה מזה שיש כאן אורחיהם נכבדים, מנהלים והורמים, אלא מפני כובד הנושא.

ఈ שאלתי לדבריי מר הוכמן ולדביריך, חשבתי לרגע שמדוברים פה על אוניברסיטה ייל או סטנפורד או ברקלי או פרינסיטון. או רוג'ר לגוים, עולם חדש. מה ביקשו בסך הכל? ואני מדובר על הקואלייציה עכשו, זה הדין הראשון, הקדנציה כבר מסוימת, אנחנו ערבים בחירות עוד מעט, דין ראשון אחראי למעלה מארבע שנים בתחום החינוך בעיריית חולון.

ד. בן-חכים: הייתה חבר ועדת החינוך, דיון אחד לא היה.

מ. רום: סליחה-

לא אתן לך! אתם לא תצחקו על ההצעות של משה רום. אני הייתה חבר ועדת החינוך. בקדנציה פומבית הוא נכנס אותנו. אז אני מבקש מכל החבורה, שלא לחין. אני מדובר לעניין. באתי - לא יוזר לכם, הייתה חבר ועדת חינוך חמש שנים, פומבית.

מ. שמריחו: במועצת העיר, מישו מהם ביקש ישיבה מהחברים שלך? מישו מהחברים שלך ביקש ישיבה ולא קיבל?

מ. רום: דב בן חכים, יש לי בקשה אישית אליך, תקשיב לי.

ד. בן-חכים: עובדה אחת תתקן שאני טועה! עובדה אחת!

מ. רום: אני תכף אתך לך, מהכתבבים, מהפרוטוקול. רגע אחד, רק סבלנות. תראה, אתה איש כדורגל, כדורגל משחקים תשעים דקוטן! דיברו הם ארבעים מחצי ראשונה? תנו את הממחית השנייה.

ד. בן-חחים: החוויכים האלה, משה, זה מה-

מ. רום: אל תדבר עם הקhal, אסור לך. אני לא יודעת מי צוחק, עזוב את זה. אני מותנצל בשם של הצחוקים, אני-אני.

ד. בן-חחים: אני מבטיח לך, שיותר זה לא יקרה!

מ. רום: כל הכבוד, תודה. עכשו, מה קרה! דיון ראשון במועצת העיר חולון, אחרי ארבע שנים, על פי החלטה של המדינה, לא של ראש עיר, אין בארץ, אני לא יודעת בעולם, לא בדקתי, בארץ אין דבר כזה שמועצת עיר תכהן קדנציה, מועצת עיר, אני אדבר גם על ועדת החינוך, ארבע שנים.

לו הייתה רצחה להיות פוליטיקאי עד הסוף ורק פוליטיקאי - באמת, ישבנו ארבעים רגע, ללא הערה גם, רק כדי שתשמעו אותנו. זה כינוי על פי בקשתיו. פרקליטות המדינה, שר הפנים כינוו את זה על פי בקשתו. תנו לנו לומר את דברינו, נלק אחר כך הביתה, הכל יבוא על מקומו בשлом, רק לשם.

עכשו, מה קרה? אנחנו ראיינו את הולך, אמרנו: עליה על הדעת שמועצת העיר לא תדון בתחום החינוך, לפני החלטות הרוות גורל, כמו חיטוב, כמו אפיו מזגניים, מי משלם עבור המזגניים?

הגשנו בקשה ב-31 במאי 94', שישה חודשים אחרי שאנו הפכנו להיות האופוזיציה, ביקשנו שם שישה נושאים על סדר היום:

1. חטיבות הביניים במערכת החינוך;
2. החלטת ראש העיר לבטל שעות חינוך לתלמידים במימון העירייה;
3. דרישת ראש העיר לתשולם דמי השתתפות מטעם ההורים;
4. סגירת בתי ספר ומשברים במערכת החינוך;
5. דרישת ראש העיר להורים להשתתף במימון המזגניים בתבי הספר;
6. המשבירים הפוקדים את החינוך בחודשים האחרונים.

זה היה בששת החודשים הראשונים. לא נענו, כי מבחינה משפטית היה פעם פסק דין שנוגע למיעוטים בעירייה רמה, פסק דין ניתן ב-86' בעליון, ואמרו: זו סמכות של ראש עיר, ומما בקרה עיקשת, חסרת פשות, ביגוד לדברי התושבים, לא תכנסה מועצת העיר, ولو פעם אחת, לדון בחינוך.

טוב/לא טוב. הנה, שמעטם למעשה היום את דבריהם של השניים, בעצם אנחנו באמות ייל או סטנפורד. אם אנחנו לא ייל או סטנפורד, ואלי אנחנו ברקלוי, ואני מדובר ברכיניות, כי זאת לא הבעיה שלשם כך נתכנסנו בכלל. אבל שלא קיבלנו ארבע שנים דחיה, אילו זה היה ציר פוליטי, רבותי, בעוד כמה חודשים אנחנו אומרים לתושבי העיר: מעולם לא תכנסה מועצת העיר חולון לדון בחינוך. זה הדבר הכי טוב, קלאסי, כמו שאמר דב בן-חכים, ועדות החינוך, שזו ועדת משנה למליאת מועצת העיר לענייני חינוך.

אבל לא זה מה שעשינו ולא מזה היינו מודאגים. אנחנו היינו מודאגים ועשינו את הדברים האלה מפני דברים אחרים, מפני זה שאנו נגן אחרית. לא אני המצאי את החינוך חולון, לא אני הובלתי אותו קדימה, דיר קוגל החל בו,

הlez בעקבותיו פנהס איילון, שנייהם ז"ל, ושיבדל לחים ארוכים, חיים שרון, אחר כך באתי אני.

כשאני נכנסתי לתפקיד, לא נתתי שום נאום חוצב להבות, כדי לא להרעיד את אמות הסייעים בדברים, שא人民日报 היתי רואה פה שכתו"ב "חולון", היתי חושב שאנחנו כולנו גרים בחולם, ואנחנו לא חלמאים.

קראתי לשיבת מועצת עיר ב-89.5.11.5, מר בן חיים לא היה אז חבר מועצת עיר, אבל מר טאו היה חבר מועצת עיר, ואני אקריא לכם תclf מה טאו אמר.

וזו אמרנו ב-89.5.11.5 יש לנו בעיה בחינוך, הילדים שלנו עוברים את מבחני הבגרות בשיעורים של בערך 58%-62%-60%, תנשח לעלות את זה, ולא הסתפקנו בזה. כל ארבעת החודשים או חמישת החודשים אני שומע על תוכניות למניעת נשירת תלמידים.

אם טאו ירצה לעיין, ירד שם לארצינו העירייה מחר, יעין לו בעירייה מה הצגנו. אין דבר שלא נאמר כאן היום, שכבר לא הצגנו אותו ב-89', ואנחנו לא נתנו ארבע שעות, אנחנו נתנו מבחן עד שמונה שעות שבועיות לכל תלמיד, מא' ועד יב', על חשבון העירייה, בלי לדוח לאף שר ולבקש שקל אחד, כי לעירייה הזאת היה בין 100 ל-200 מיליון שקל פלוס כל חודש. זה מה שעשינו.

ובעמוד 5 לפרטוקול אמרנו כך: "בהתאם לתוכנית, ישוו מרבית תלמידי חולון בשעה עד שעתיים נוספת מדי יום ביום א'-ה'. בבתי הספר התיכוניים תהיה תוכנית משולבת... נקרא לה לט', יי', יא', תוכנית למניעת נשירת תלמידים".

ואת מי הבאנו? סדרת פרופסורים, אחד יותר גודל מהשני. פרופ' מיכה חן, דוד חן ואחרים, מומחים בתחום החינוך. מה, אתם חשבים שראש עיר נבחר פוליטית, או הוא הופך להיות פדגוג? הוא פרופסור! הוא מבון בחינוך? לא. הוא לא מבון בחינוך, הוא צריך לתת את הכלים בידי המהנדסים, וזה מה שעשינו.

קראנו לכל מנהלי בית הספר, אמרתי להם: אני מבקש את התוכנית. הגיעו אליו משלחות, הבאתני את זה למועצת העיר פעם שנייה, אמרו לי המנהלים: אנחנו מצטערים, אנחנו צריכים ארבעה חדשים, עד פברואר 90'. למה? מפני זה שאנחנו

המנהליס מקבלים שכר מעיריית חולון, שכר כ-1,000 שקלים לחודש כל מנהל, נגיד בין 600 ל-1,000 לדייק בזמנים של אז, 1,000 מורים השתתפו בזה מתוך 3,500 מורה של חולון, ואמרנו להם: אתם עושים את הפרויקט, אתם יודיעים מה בכל בית ספר, מי חלש, מה חלש. תכינו את התוכניות.

אמרו ארבעה חודשים, אמרתי: בבקשתה, ארבעה חודשים, ואז אמרו: משה רום, שמעתם בהערת ביניים, אני אתה שבסיבי סייטר, מי זה נותן חמץ עד שמונה שעות? איפה במדינת הזאת, במדינת ישראל, יש עיר אחת שמסוגלת לתת את זה על חשבון תשלום המסים של התושבים?

קודם כל זה המסים, מאיפה העירייה לוקחת כסף? תכף תראו لأن הגיעו העירייה הזאת.

עשיו, מה קרה להלה? כשהם הגיעו לנו את התוכניות הללו, אמרנו: מכאן ואילך משרד החינוך בתמונה, אין ללא משרד החינוך, אין ללא פיקוח. היהפה ד"ר יוסי לוי, המנכ"ל אז היה זבולון אורלב, השר היה שר החינוך זבולון המר, פניו אליהם ושאלנו אותם: מוכנים לכת לשיתוף פעולה כדי להצעיד את חולון קדימה? תננו לנו את כל המערכת שלכם, שתתיציב לימי המורים והמנהליס שלנו.

ובמשך ארבעת החודשים האלה כינסו את המנהלים חדשות לבקרים, פה הם ישבו, בחדר הזה, ונתקבלת החלטה, רבותי, על ידי מועצת העיר חולון. לא משה רום הוא בעל הבית, לא הוא השולט הקובל הפדגוג אם הוא נותן שירותים מיליון, מה, זה שלו! זה של העיר. מועצת העיר היא הריבון, כמו הכנסת או הממשלה במדינה. יש סדר.

מי שהו מכם הצבע פה עבור החיטוב: שאלו מי שהו אם לעשות חיטוב? הعلاה על הדעת ארבע שנים אנחנו אנקיים בעיר הזאת, כי כך הוא רצה!

עשיו אני מציע לכם הלה, תפתחו בלילה, בערב הזה, למי שיש לו את האנציקלופדיה העברית, ויש לכולם, תחות הפרק "חינוך", ותראו שם שחייבות הבינויים במדינת ישראל מ-65' עד 69' ארבע שנים של מלחמה היין, כו/לא, כו/לא. הדבר הקל ביותר היה אחרי איילון המנוח ז"ל, לבוא ולהגיד: נעשה חיטוב.

הויאל וכבר בראשון היה גיפשטיין וכל מינוי ראשי ערים אחרים, שכבר נכשלו במערכות, הזרנו: צריך לבדוק אם צריך חיטוב, ובלשון הספרט, אם אתה מעלה 11 שחקנים על מגרש ומביאים אותו למקום הראשון בלגה הלאומית, מה, אתה הולך להחליף את כל ה-11? יש איזה שהוא מאמן שיעשה דבר כזה? זה מה שעשו כאן.

לקחו מערכת עדינה, שנבנתה עשרות שנים, לא על ידי. הרי אלה הדוברים מהצד השני היו בעירייה, מתווך 61 שנים שהולן קיימת, רק 5 אנחנו כיהנו, ופתאום סביר ה-5 הזה מתגלגל כל הדבר הפוך.

השלב הבא שלנו היה, אם כך נמתין ונראה. אולי באמת מחולון תצא חכמה, נחכה שנה-שנתיים-שלוש, נראה. הגיעו תוצאות, נראה על מה מדובר. ואז לצערנו אתם שמעתם פה מספרים ונונונים, אנחנו היכנו, אני ביקשתי לרכת לבית אריאלה ובבית אריאלה ישנים העיתונים של שנות 94' ושם ישנים הפרטומים הרשמיים של מדינת ישראל בתוצאות בחינות בוגרות.

אני אקראי לכם איפה: כפר-סבא, גבעתיים, חיפה, רעננה, רמת השרון, הרצליה, רמת גן, רחובות, קריית אונו, נס ציונה, קריית מוצקין, תל-אביב, קריית ביאליק, ירושלים, הוד השרון, כרמיאל, פתח תקווה, נהריה, יבנה, בת ים, ראשון לציון, טירת הכרמל, נצרת עליות, קריית ים, נתניה, וחולון במקום ה-26. 96', משרד החינוך.

ב-93', אני אחلك לכם את זה לשניים, קודם אני אקראי לכם בין הערים חולון מראISON לציון ועד נתניה, כל הערים שלנו פה מסביב:

חולון מקום ראשון	67.08% 67.08% בוגרות
נתניה מקום שני	66.35%
רעננה	65.05%
הרצליה	62.30%
רמת השרון	63.11%
ראשון לציון	62.08%

רמת גן	61.85%
בת ים	56.54%
פתח תקווה	56.00%
הוד השרון	56.00%
תל אביב	55.00%

ואחרונה נס ציונה שמנס ציונה ועד נתניה כל הארץ. זה עוד לא הסוף, זה ב-96%. קח את 12 הערים הללו שלנו ותבינו למה בורחים מפה אלפיים, רק ה-12 פה מסביב, ואתם תראו את מה שאי אפשר להאמין, אלא אם כן רואים. זוכרים את הערים? 26 מספר בישראל מתוך 28 ערים גדולות ובינוניות, חולון 26. ב-96% רעננה במקום הראשון, נשארה כמעט עם אותו אחוז, רמת השרון, הרצליה, רמת גן, נס ציונה, תל אביב, הוד השרון, פתח תקווה, בת ים, ראשון לציון, נתניה, חולון 46.5%.

עוד פעם, בסיבוב אחד צריך עוד פעם לлечט לבית אריאלה, לראות אם זה הנטען של המדינה, כי היה הבדל בין שתי השיטות, זאת של 93% וזה של 96%, אבל ארצי הפרישה היא ארצית, הנתון הארץ. באותה שיטה אנחנו נמצאים כאן בדרגת טיפוח אי', ומה זה דרג טיפוח אי'? זה קבוצות מדרג טיפוח גבוהה, קבוצה הזקקה למעט טיפוח. אנחנו אחרונים או לפני איזה עשרים ערים. בת ים, שהיא בדרגת טיפוח בינוני, עברה אותנו בכ-4.5%. אפשר לעשות חשבון, 4.5% - 46.5.

עכשו, ישאל השאלה, מה בעצם אנחנו צריכים את הדיוון הזה? מה, אנחנו באים להראות שיש אחרים לו? אני קפצתי ואמרתי לחבריי: מי אנחנו שנפריע למור הוכמן? אני לא מכיר אותו. פקיד, עובד ציבור, מלא את עבודתו. כשהאני רואה אותו, כל רגע מתנוסתת לתמונתו. מה, על המסכן הזה זרקו את העניין הזה? הוא מבין מה קרה פה? הוא יודע מה היה לפני 15-20 שנה? איזה נתונים יש לנו? תפסו מסקן, שמו אותו על עץ התלייה. יש אחראי אחד. חוץ משווין, אין אחר בכלל, אין-אין. תחפשו בגורות בכל העיר, ראייתי את ילדי הנורות פה למטה כשנכנסתי, תחפשו בגורות, אין.